

בראשות
הרב יגאל כהן ראש
מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'

גל ל ישיבת

"תשאף למיליון אבל תהיה שמח
בחמישים שקל!"

06 רגע של סיפור
עולם חסד ייבנה

02 הרב יגאל כהן
אבלות
בראי האמונה

09 הרב מאיר מאזוז זצוק"ל
הצדיק מטבריה

03 מפנקסו של מחנך
החינוך האמיתי

09 יש מזל לישראל
חודש אייר - שור

05 הרב יצחק פנגר
לספור
את הדרך

10 לחיות באמונה
"האח הגדול"

12 הרב דוד פריוף
עונג שבת

פרשת אמור

עלון מספר
449
אין לקרוא בזמן
התפילה וקריאת התורה
נא לשמור על קדושת הגליון

ב"ש	חיפה	ת"א	י-ם	לפי "אור החיים"
19:13	19:16	19:13	19:14	כניסת שבת
20:04	20:07	20:04	20:06	יציאת שבת
20:58	21:01	20:58	21:01	ר"ת

בירושלים: לנוהגים 40 דק' 18:54

הרב יגאל כהן

ראש מוסדות 'ביע אומר'
וארגון ענפים

אבלות בראי האמונה

ההרגשה הנכונה במצב של אובדן

אתם לא תראו סימני אבלות יותר מדי, כי כשיהודי עושה פעולות אבלות מאוד קיצוניות, כמו שריטות או קרחה, או כל מיני דברים כאלו, זה חילול שם שמים.

מדורי דורות ידענו והאמנו בהישארות הנפש. כשאדם נפטר לו קרוב מן העולם, והוא מתחיל לקרוע ולבכות בצורה קיצונית, הוא בעצם לא מאמין בהישארות הנפש. הוא חושב, כביכול, שהבן אדם הזה הלך ונעלם. אבל יהודי יודע שכשנשמה נפטרת, כשגוף נפטר מן העולם, הוא הולך לעולם שכולו טוב.

להמשיך באור החיים

בעצם, עיקר מנהגי אבלות נועדו בשביל לכוון את האדם לעצור משטף מרוצת חייו, ולערוך מחשבות אודות מעשיו, מעמדו וחובותיו כלפי ה' יתברך. וכך הם דברי ספר החינוך (מצוה רסג) בביאור מצות טומאת הכהנים לקרובים: משרשי המצוה מה שכתבתי פעמים הרבה, כי האדם נפעל כפי פעולותיו שיעשה, כי מהיותו בעל חומר לא יתפעל לדבר בכח עד שיוציא העניינים מן הכח אל הפועל. על כן בבוא אליו עונש מקרה מוות לאחד מקרוביו, תחייבנו התורה לעשות מעשים בעצמו אשר יעוררוהו לקבוע מחשבתו על הצער שהגיע אליו... ובתת האדם אל לבו ענין זה במעשה האבילות, ישית דעתו לעשות תשובה ויכשיר מעשיו לפי עתו. ע"ש.

זוהי הגישה הנדרשת מהיהודי באבלו, שמנהגי הצער חייבים להוביל אותו למחשבות ולפשוט במעשים. האבל הוא התמרוק שתפקידו לכוון אותו לחשבון נפש ולהתעלות.

אמנם לאדם יש צער שהוא כביכול איבד את אותו קרוב, ואפילו חובה עלינו להוריד דמעות על אדם כשר (שבת קה:), אבל מצד שני אנו צריכים לדעת שהנשמה שלו הלכה למקום שכולו טוב.

אנחנו מאמינים בני מאמינים, שכשאדם נפטר מן העולם, רק אז הוא מתחיל את החיים האמיתיים שלו. בעולם הזה, מה שנקרא עולם העשייה, אנחנו עובדים את ה' יתברך, אנחנו מקיימים מצוות, מתרחקים מעבירות, כדי שבעולם הבא שהוא עולם האמת נזכה להתענג מזיו שכינתו של הבורא ברוך הוא. כשהנשמה עוזבת את העולם, היא מגיעה לצור מחצבתה, כלומר למקור האור האמיתי שלה, שזה בורא עולם, ושם היא מתענגת תחת כנפי השכינה. ולכן הקדוש ברוך הוא אסר על עם ישראל לעשות פעולות אבלות יותר מדי קשות.

ולא רק זה, הגמרא (מועד קטן כז:) אומרת - שלושה ימים לבכי, שבעה ימים להספד. אבל אחרי זה, אסור כבר לבכות. והגמרא אומרת שם דבר מאוד חמור, שמי שבוכה יותר מדי על מת, סופו שיבכה על מת נוסף... "אמר הקדוש ברוך הוא: אי אתם רחמנים בו יותר ממני". הטבע של האדם שהוא בוכה שלושה ימים. בסדר. אבל יותר מזה, אין לך מה לבכות.

עם ישראל, אין אצלו נקודה של שבירה, יש רק נקודה של דחיה

אתה רוצה לעשות לו נחת רוח? תעשה מצוות לעילוי נשמתו, תעשה דברים טובים לעילוי נשמתו. וזה תלוי לכל אחד ברמת האמונה שלו. אם זה טבוע לך בתוך הנשמה שלך - שבן אדם שנפטר מן העולם, הוא פשוט עוזב פה, והולך למקום הרבה יותר טוב, יש לך נחת רוח מסוימת, יש לך שלווה נפש.

עם ישראל, אין אצלו נקודה של שבירה, יש רק נקודה של דחיה. נכון שלפעמים עוזבים אותו אנשים טובים וצדיקים, אבל אנחנו קטנים מידי, אנחנו לא מבינים חשבונות שמים, אלא אנחנו יודעים ומאמינים שהם הלכו למקום הרבה יותר טוב. אנחנו ממשיכים הלאה, אנחנו לא נשברים, אנחנו לא שורטים, אנחנו לא עושים דברים לא טובים. וזה עיקר מצות ניחום אבלים, להביא את האבל ליהי רצון שנדע ונרגיש, שכל מה שעובר עלינו הוא לטובה, שזה רצון ה' יתברך, ותמיד נמשיך קדימה, לאור באור החיים.

שבת שלום ומבורך

150 שיעורים נבחרים
של הרב יגאל כהן

עכשיו > בדיסק און קי

מלאים בהגשמה עצמית • מוטיבציה
טיפול בדיכאון וחרדות • זוגיות מובה

לפרטים > 03-6-225-225

הגיע
מלאים
מחכים

לגדל בחוכמה

הרב משה פינטו שליט"א
ראש ישיבות 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

השפעת הסביבה בחינוך הילד

החינוך לתורה ויר"ש, מצריך לא רק לימוד של ערכי התורה והמוסר, אלא גם יצירת סביבה שמחנכת את הילד ונותנת לו דוגמה טובה. אחד הגורמים החשובים ביותר להצלחת החינוך הוא הסביבה בה הילד נמצא. השפעת הסביבה יכולה להיות מכרעת, שכן מה שנראה לנו כ"השפעה זניחה" עשוי להיות בעל השפעה עמוקה על התנהלותו של הילד.

צריך לשים לב היטב לכלל חשוב שבדרך כלל הוא עובד: "הסביבה קובעת את האישיות". וזו הסביבה שחשוב לדאוג לכך שהילד ימצא את עצמו בסביבה תומכת, חיובית ומחנכת. ילדים שנמצאים בסביבה לא חיובית, אשר ערכיה לא תואמים את ערכי התורה והמצוות, עלולים לאבד את הדרך ולהתערבב עם רעיונות או התנהגויות שלא מקובלות עלינו.

כאשר אנו רואים ילד שנמצא בסביבה לא טובה, שיכולה להיות מזיקה להתפתחותו הרוחנית והמוסרית, עלינו לפעול במהרה ולהעביר אותו לסביבה אחרת שתהיה לו מתאימה לדרך החינוך הנכון, והסביבה והאקלים שהוא יחיה בתוכה תהיה לו לעזר ולתמיכה. (וצריך לזכור היטב שבמעשה זה שאנו עושים אין מדובר בהגבלה, אלא בהשקעה בטובת הילד ושמירה על ערכיו). לסביבה שבה יוכל לפרוח ולהיות זה שראוי לומר עליו "ישראל אשר בך אתפאר".

לסביבה שבה יוכל לפרוח ולהיות
זה שראוי לומר עליו ישראל אשר
בך אתפאר.

וכך מצאנו אודות יצחק אבינו כאשר היה בחברת ישמעאל נאמר עליו (בראשית כא, ט) "וַיִּתְּרָא שְׂרָה אֶת בֶּן הַגֵּר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק: וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת בְּנָהּ כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן הָאִמָּה הַזֹּאת עִם בְּנֵי עַם יִצְחָק: וְאֹמְרִים חֲכָמֵינוּ שֶׁשְׂרָה רָאֲתָה אֶת יִשְׁמָעֵאל עוֹשֶׂה מַעֲשִׂים שֵׁשׁ בָּהֶם מִשּׁוּם עֲבוּדָה זֶרָה גִּלּוּי עֲרִיּוֹת וּשְׂפִיכוֹת דַּמִּים, וְכִיוֹן שִׁישְׁמָעֵאל הָיָה בְּסִבִּיבָהּ שֶׁל יִצְחָק לֹא רָאֲתָה שְׂרָה בְּרִירָה אֶלָּא לַהֲרַחֵק אֶת יִשְׁמָעֵאל מֵהַזֶּזֶר בְּכַדִּי לַהֲרַחֵק אֶת יִצְחָק הַבֵּן הַנִּבְחָר מֵהַשְׁפָּעָה שֶׁלִּילִית. וְאִכֵּן שְׂרָה יָדְעָה זֹאת שֶׁהַסִּבִּיבָה מְשַׁפֵּיעָה, שֶׁהָיָה הַבֵּינָה זֹאת מִמָּה שֶׁאַבְרָהָם הִצְטוּוּהוּ לַהֲתַרְחֵק מִבֵּית אֲבִיו וּמֵאַרְץ הוֹלְדָתוֹ לְמָקוֹם אַחֵר, וְזֹאת בְּכַדִּי לַהֲתַרְחֵק מֵעוֹבְדֵי הַגִּילּוּלִים וּמֵהַשְׁפָּעָתָם הַגְּדוֹלָה, וְעַל יְדֵי כֵךְ יוֹכַל לְבָנוֹת אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל.

מפנקסו של מחנך

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום רב' באשדוד

החינוך האמיתי

נפתח בשאלה: מדוע אנשים אוהבים סיפורים? הרי זה לפלא גדול, תשאלו כל מרצה מתחיל, כל רב קהילה וכדומה והוא יאמר לך שבלי סיפורים הוא לא יכול להתקדם, אפילו המשיל על כך רבנו הגדול בעל ה"ביע אומר" זיע"א "לא המדרש עיקר אלא המעשה".

התשובה היא מפעימה ביותר, וכדאי שנתבונן היטב בדבר כי ההשלכה שלה לסוגיה החינוכית היא מהגדולות ביותר. כדי לא להבין זאת בקלות נביא סיפור.

מספרים שבזמן קדום יותר אי שם באירופה היו 'צוענים' שהיו מסתובבים ממקום למקום עם 'קרקס נייד' ומקבלים על זה כמה רובלים, וחלק מהקרקס היה דבר מופלא הנקרא 'ריקוד הדובים' - הצוענים היו מנגנים בחליל ניגון ספציפי ולקול הניגון הדובים היו רוקדים, וכל עין היתה מתפעלת מן הדבר.

ומה התברר? שאותם הצוענים היו לוקחים דוב בקטנותו הנקרא 'דוב' והיו שמים אותו על גחלים רותחים ובאותו העת

ברקע היו מנגנים ניגון בחליל מסוים, וברגע שהניגון פוסק מיד מוציאים אותו מן הגחלים וכך במשך תקופה ארוכה, עד שהגיע מצב שכאשר היה שומע את הניגון היה מרגיש חום ברגליו גם אם אין גחלים, והיה קופץ, וניצלו זאת לקרקס.

כעת נבין מדוע אנשים אוהבים סיפורים. כי כל אדם בילדותו היתה יושבת אמא ומספרת לו סיפור לפני השינה או בכל הזדמנות אחרת, וכידוע שסיפור תמיד נשמע נעים, תנסו לבדוק אם שייך לספר סיפור כשאתם כועסים או כאובים אין סיכוי, כשלאמא אין מצב רוח אז אין סיפור, אבל אין דבר כזה סיפור בהרגשה לא נעימה, תמיד ליוותה את הסיפור הרגשה נעימה. גם כשהמלמד או המורה בבית הספר היו מספרים תמיד זה היה מלווה בנעימות, אז בכל פעם שמזכירים את המילה סיפור, נעים לשמוע כי זה מזכיר איזו שהיא נעימות.

ועתה נבין מדוע בני אדם לא מעריכים את עצמם כי לא נתנו להם הערכה בצורה נעימה, תמיד קיבלו ביקורת, וגם כשהיו פרגונים זה היה בתור עיסקה - תתנהג יפה, תקבל כך וכך, או פרגונים נקודתיים, דהיינו הוא הביא פתק יפה - אמרת לו "כל הכבוד", נתת לו ממתק ובזה נסתיים העניין. השבת אנו קוראים את פרשת ספירת העומר בעיצומם של ימי הספירה, חלק מעניין הספירה הוא ההתרגשות לקראת המעמד הגדול 'מתן תורה', חלק מההכנה לתורה היא להכניס ריגוש לכל ענייני התורה.

שבת שלום ומבורך

שמירת הלשון
הרב אהוד מולאי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

לחקור ולדרוש מועמד לשותפות

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת יהודי יקר שמחפש עובד מסור ונאמן לעסק שבבעלותו, והציעו לו אדם מסוים, האם מותר לשאול ולברר אודותיו?

תשובה: מותר ואף נכון מאוד לחקור על אמינותו של אדם שרוצה להעסיקו, כדי שלא יבוא לידי הפסד. ועוד שאם לא יעשה כן יכול לבוא על ידי זה לדי מצה ומריבה ח"ו, והתורה הקדושה כל נתיבותיה שלום. וכן אם אדם רוצה להכניס שותף לעסקיו או להשתדך עם משפחה מסוימת או לשכור אומן למלאכתו, כגון: נגר, רופא שיניים, מוסכניק וכיו"ב, מותר לו לברר ולחקור אודותם, גם אם לא שמע עליהם עד עתה שום רעה. ואף שיתכן שהנשאל יספר דברי גנאי על אותו שמבררים עליו, אף על פי כן מותר לדרוש ולחקור אצל אנשים על מהותו וענייניו, מפני שכוונת השואל היא לתועלת בלבד, למנוע מעצמו נזק ומריבה בעתיד.

ומכל מקום צריך שיתקיימו התנאים הבאים:

- א. שישביר לנשאל שהוא חוקר ושואל לתועלת ולא מפני שמתכוון לגנותו.
- ב. שיזהר לא לקבל את הדברים ששומע כאמת מוחלטת, אלא רק יחוש להם כדי להמנע מזנק או הפסד.
- ג. שלא יברר אצל מי ששונא את זה שמברר אודותיו. וכן אין לברר על אומן אצל מי שעוסק באותו מקצוע, אף שאינו שונאו, כיון שעלול לדבר בגנותו.
- ד. שיכוון השואל לתועלת דהיינו לסלק הנזק מעליו.

וכן הנשאל אף על פי שמצוה וחובה עליו עליו לענות לשואל, מכל מקום צריך להשים לב לתנאים הבאים:

- א. שיכוון רק לתועלת (ולא מצד שנאה אישית וכדומה). וכן יתבונן היטב אם דבריו עשויים להביא תועלת (שאם יודע שהשואל יכנס לשותפות וכדומה למרות אזהרתו אסור לספר).
- ב. להתבונן היטב שמה שבא לספר בודאי הוא רע, ולא רק נראה רע.
- ג. שלא יגרום הסיפור נזק נוסף למי שמבררים אודותיו, אלא רק ימנע את ההשתתפות או השידוך עימו.
- ד. לדייק בפרטים ולא להוסיף דברים שאינם.
- ה. אם יש דרך אחרת למונעו מההשתתפות מבלי לספר בגנות המועמד, עליו לבחור באפשרות זו.

- ו. אם הוא מכיר את השואל שיפרסם את הגנות, או שיאמר אחר כך לזה שביררו אודותיו 'פלוגי סיפר עליך כך וכך', אסור לנשאל לספר לו. ז. אם לא ראה את המעשה בעצמו אלא רק שמע מאחר, יאמר כך שמעתי עליו (חפץ חיים הל' לשון הרע כלל ד' הל' י"א. הל' רכילות כלל תשיעי הל' א' ב', ובבאר מים חיים שם).

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1).

שאל את הרב
הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

אישה שלא יוצאת מהבית בשבת האם צריכה ללבוש בגדי שבת?

גם הנשים צריכות ללבוש בגדי שבת, ואף שאינן יוצאות מהבית. (גמ' שבת קיג ע"ב, ש"ע סי' רסב סעיף ב, ועיי' בלשון המשנ"ב שם ס"ק יט. ובספר הכלבו סי' לא).

האם מותר ללכת סמוך לנרות שבת באופן שהשלהבת מתנועעת ע"י הליכתו?

מותר ללכת כהרגלו, אבל אסור לרוץ או ללכת שלא כהרגלו. (חוט שני עמ' רלד, חזו"ע שבת ו עמ' קיג).

האם מותר ללכת עם בעל חיים על גבי עשבים בשבת באופן שפעמים רבות הוא אוכל מן העשבים המחוברים?

מותר. (ש"ע סי' שכד סעיף יג, חזו"ע שבת ח"ד עמ' פד).

האם אחרי ניתוח 'קטרקט' בעיניים צריך לברך ברכת הגומל?

כן. (שו"ת ציץ אליעזר חלק יב סי' יח. והוא ע"פ המבואר בגמ' ע"ז כח ע"ב).

האם מותר להסיר פלסטר בשבת באופן שקיים חשש שיתלוש שערות?

מותר. (שו"ת אור לציון ח"ב עמ' רנט, וכ"כ בחזון עובדיה שבת ח"ג עמ' שע, ובהליכות עולם ח"ד עמ' רד).

האם מותר להישען על רכב בשבת?

מותר. (מאירי שבת קכה ע"ב, מג"א סי' שח ס"ק מא, משנ"ב שם ס"ק פב).

האם מותר לאב לראות בתו הנשואה בגילוי הראש?

אסור. (גמ' ברכות כד ע"א, שו"ת הראשון לציון ח"א סי' ד. וע"ע בשו"ת עמודי שש ח"ב סי' שטז).

לגימות של השראה הרב יצחק פנר לספור את הדרך

בפרשת אמור, מדובר על מצוות ספירת העומר. "וספרתם לכם... מיום הביאכם את העומר התנופה. שבע שבתות תמימות תהיינה... תספרו חמישים יום".

ספירת העומר הינה תהליך שמתחיל ממוצאי חג פסח ומסתיים בחג שבועות. בתהליך הזה אנו סופרים כל יום ואומרים "היום... כך וכך לעומר". למשל "היום שלושה ושלשים יום לעומר..." זו הכוונה ל"ג בעומר - חלפו 33 יום מתחילת ספירת העומר.

ספירה מראה על חשיבות. אחרי הרצאה בכלא אמר לי אחד האסירים: "לפני שכנסתי לכלא אף אחד לא ספר אותי... פה סופרים אותי ארבע פעמים ביום..."

הבה ניקח שלושה טיפים מתוך ספירת העומר, לכל תהליך שתבחרו בחיים:

1. מנחת העומר הייתה מנחה של שעורים. שעורים הינם מאכל בהמה, כלומר המינימום המתבקש. נקודה ראשונה: תתחילו עם משהו קטן, משהו הכי קל. אל תתחילו עם משהו כבד שישבור אתכם.

2. הספירה מתבצעת בצורה עולה: היום שלושים ושלושה, מחר יהיו שלושים וארבעה, עד יום החמישים, שזה חג שבועות. ללמדנו שלא רק המטרה חשובה, אלא גם הדרך. נתאר לעצמנו שאני מבטיח לכם שבעוד 49 ימים אתן לכל אחד מכם מיליון דולר. אם כך, 49 הימים הם "מבוזזים" - אני אלך לישון, ותעירו אותי בעוד 49 ימים. אבל אם אומר לכם שאני עומד לתת לכם בכל יום 20,000 דולר, ובעוד 49 יום יהיו לכם כמיליון דולר? פה כל יום הופך להיות חשוב. מספירת העומר לומדים להעריך את הדרך, גם אם היא ארוכה וקשה.

רשב"י היה במערה במשך 13 שנה. מה הוא אכל? נכון, חרובים. בורא העולם עשה לו נס וברא עבורו בפתח המערה עץ חרובים. אני לתומי שואל: למה אלוקים לא ברא לו עץ מנגו? או אפרסקים, או אולי עץ שמשתנה לפי העונה, קצת לגוון לבן אדם? אל תגידו לי שזה קשה, מדובר באלוקים!

אלא שכדי לצמוח, רשב"י צריך מסירות נפש. אי אפשר לגדול תוך כדי פינוק. תבדקו את כל מי שהצליח בחיים, ולא משנה באיזה תחום - הם עבדו קשה מאד בשביל זה, וכל יום הוא עוד לבנה בבנייה.

3. הפסוק כותב "תספרו חמישים יום", ובפועל אנו סופרים רק 49 ימים. איך זה יכול להיות? אלא שאחרי שאתה עושה את המקסימום שלך, שאת עושה את ההשתדלות שלך, את הסוף מקבלים במתנה. לכן לא להתייאש בדרך.

לסיכום: תתחילו בקטן, תעריכו גם את הדרך, ואת הסוף, בעזרת השם, נקבל במתנה.

"אל תמתין לרגע הנכון, צור אותו"

סיפורו האישי של דוד

הרגשתי לבד בעולם ואז קרה "משהו"

שמי דוד. גדלתי בעיר במרכז, בבית חילוני. לא בית רע - פשוט בלי שבת, בלי תפילה, בלי לדבר על ה'.

אבל כבר מגיל צעיר היה בי משהו שחיפש. לא ידעתי להסביר את זה - רק הרגשתי שמשוה חסר לי.

יום אחד בדרך חזרה הביתה מהלימודים, ראיתי כמה נערים עם כיפות מחלקים עלונים.

אחד מהם חייד אליי. סתם חייד - אבל זה הספיק. לקחתי עלון, שמתי בכיס, שיהיה, כמו שאומרים, בבית קראתי ו... משהו שם הדליק אצלי אור קטן.

התחלתי ללכת לשיעור תורני שהיה בשכונה ליד, ההרגשה שם הייתה עילאית. אין אפשרות לתאר מה הרגשתי, פשוט אור של אושר, תענוג אין סופי. אחר כך התארחתי בשבת אצל משפחה תורנית. שם - קיבלתי החלטה ששינתה הכול: לעזוב הכול, לעבור לשיבה לבני נוער מתקרבים. אך המשפחה שלי לא קיבלה את זה. "מה אתה מחפש שם?" אמרו לי, "מה עובר עליך?" גם החברים שלי הקרובים כבר התרחקו.

הרגשתי בודד, לבד בעולם, גם בשיבה עצמה לא היה קל. לא הבנתי מילה בגמרא, לא הכרתי מושגים, לא ידעתי איך להחזיק סידור. באחד הלילות, ישבתי על המיטה בחדר שלי חושב, לעצמי.

"אולי עשיתי טעות. אולי אני לא שייך לכאן"

למחרת בסוף השיעור בישיבה, כשכל הבחורים התחילו להתפזר לחדרים, נשארוני בחדר השיעורים לבד. לפתע ניגש אליי אברך צעיר שלמד בישיבה בשעות הערב. הוא התיישב לידי ואמר בשקט: "אני רואה אותך יושב כל הזמן בצד. אתה מזכיר לי אותי כשהתחלתי. אל תפחד מהחושך - הוא יוביל אותך לאור." לא עניתי לו. אבל המילים האלו פתחו לי סדק בלב.

למחרת הוא שוב הגיע. ישבנו יחד. הוא לימד אותי בסבלנות, בלי לחץ. לאט לאט - התחלתי להבין. להתחבר. התחלתי להתפלל באמת. ללמוד, גם כשקשה. לפעמים, כשהיה נדמה לי שאני נופל - פשוט יצאתי החוצה ולחשתי:

"ה', רק תן לי סיבה לא לוותר, לא להתייאש"

הוא נתן. כיום אני אברך, נשוי, לומד תורה, חי עם משמעות, אבל אני זוכר כל רגע מהדרך. כשאני פוגש נערים שמתלבטים, אני אומר להם תמיד:

"אני לא באתי מישיבה. לא גדלתי עם זה. אבל כשהלב מחפש - והאדם לא מוותר על עצמו - הקב"ה פותח שערים. תאמין בו. ותאמין בעצמך."

תודה שלא שכחתם אותי

מפעל החסד של הרב יגאל כהן מחלק מדי שבוע סלי מזון ומצרכים
לכ- 800 משפחות הזקוקות לכך.

בנוסף, "המסעדה" שלנו פתוחה מדי יום ומגישה ארוחת צהריים
מכובדת לכ- 200 ילדים ומבוגרים מעוטי יכולת.

לתרומות ולשיתופות: 03-8000-770

היו שותפים בחסד!

להבות אדומות ומאיימות ליחכו כל פינה טובה, מבקשות לבצע את עבודתן נאמנה ולא להשאיר ולו זכר קטן מהבית החמים. הבית, שכמה שעות קודם עוד שימש מקום מגורים וכעת לא נותר ממנו מאום.

הם עמדו וצפו בכל הזכרונות שלהם נשרפים מול עיניהם, ובאנשי כיבוי האש עובדים קשה כדי לנסות להציל משהו, אך כנראה שלשווא. שנים של מגורים בבית, שכבר הפך מזמן ליותר מארבע קירות עבורים, הכילו בתוכם אינספור זכרונות, רגעים, פריטים וחפצים שמי יודע כמה זמן ואם בכלל יצליחו לאגור אותם מחדש.

ההורים הביטו זה בזה. שישה ילדים נפלאים נולדו להם בבית הזה. כל ילד וזכרונותיו, כל ילד וחפציו. כיצד יצליחו למלא להם את החסר??? הם עצרו את הדמעות במאמץ רב. אינם יכולים להישבר מול הילדים שמביטים בהם בחוסר אונים.

לא נותר כלום

בימים הראשונים הם היו עסוקים בעיקר בהודיה. הודיה לה' על כך שניצלו בנס. בדיוק באותו ערב נורא האב השתתף בשמחה של חבר, וחזר לבית בשעה מאוחרת. משנכנס הביתה הריח את האש וראה את העשן היוצא מחדר הילדים ובתעוזה ותשייה לא רגילים שלף את ששת ילדיו ממיטותיהם והעיר את אשתו במהירות כך שהספיקו כולם לברוח מהבית בלי פגע. היה ברור להם שקרה פה נס לא רגיל. אם האב היה ישן במיטתו בשעה הזו כמדי לילה, כנראה

עולם חסד ייבנה

איך ברגעים הכי
חשוכים הופיע
האור בארגז חם
לפתח הבית

משולחן רבנו

ראש מוסדות יביע אומר וארגון ענפים

לכבוד מו"ר הגאון הגדול ר' יגאל כהן שליט"א ראש מוסדות יביע אומר בני ברק.

שלום וברכה לכבוד הרב שליט"א, אנו מגדלים בביתנו כלב מחמד, ורציתי לשאול האם מותר בשבת לגעת בו, וכן האם יש חילוק בין סוגי בעלי החיים בענין זה.

בתודה מראש אברהם ביתאן אופקים

לכבוד הר"ר אברהם ביתאן שליט"א אופקים.

אודות שאלת כבודו בענין נגיעה בשבת בחיות מחמד בשבת, הנה הלכה פסוקה היא בשלחן ערוך (סי' שח סעיף ט), שבעלי חיים הם מוקצה בשבת, ומקורו בגמרא (שבת קכח ע"ב).

אמנם בחיות מחמד המצויים בזמננו, כתב בספר פחד יצחק לגאון ר' יצחק לאמפרונטי זצ"ל (ערך בהמה) שמותר לגעת בכלבים קטנים שדרך נשים להיות משתעשעות בהן, כיון שהם מיוחדים להשתעשע בהם ולהתחמם בהם בימות החורף לא הווי מוקצה. וכ"כ בספר טל ברכה (סי' קלו) שחיות מחמד הגודלות בתוך ביתו, מותר לשחק בהן בשבת, וכ"כ בשו"ת אגרות משה (או"ח ח"ה סי' כב אות כא), וכ"כ הגרש"ז אורירבך בספר הליכות שלמה (סי' שח סעיף ט אות עד), וכן העלתי בספרי הקטן שו"ת יגל לבי ח"א (סי' יב).

ומרן רבינו עובדיה זצ"ל בשו"ת יביע אומר (ח"ה או"ח סי' כה), העלה להחמיר לגבי דגים קטנים בתוך כלי זכוכית עם מים לנוי ולתכשיט, והוכיח דבריו ממה שכתב בשו"ת מהר"ח אור זרוע (סי' פא) לגבי עופות המצפצפים, מכל מקום במקרה בו אנו דנים אפשר שמודה גם הוא להתיר, וטעם הדבר כיון שהוא דומה לאבנים שאם ייחדם לכך מותר לטלטלם בשבת, ע"י בשלחן ערוך (שם סעיף כג) אודות ענף שיחד אותו לסלק הזבובים או להכות בו התינוקות שמותר לטלטלו, וה"ה בזה. ואחר זמן הראוני תשובה בכת"י ממרן הראש"ל הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א שגם העלה להקל בחיות המיוחדות למשחק, כגון ארנבת או כלב קטן והוא מהטעם הנ"ל, וכן עיקר להלכה.

החותם בברכת כהנים באהבה יגאל כהן

ניגש אליו אב המשפחה ושאלו אם הוא צריך עזרה בסחיבת הארגז. ענה לו היהודי במאור פנים שאין צורך ותודה רבה, וסיפר לו כבדרך אגב שהגיעה לשכונה משפחה חדשה אשר ביתה נשרף לחלוטין והוא משתדל לעזור להם מדי שבוע עם ציוד חדש שישקם אותם. חייך האב ואמר לו "אכן יהודי יקר, אני אב המשפחה הזו. אין לך מושג איזה חסד אתה עושה. מזה שבועות אנחנו מנסים להבין מיהו אותו מלאך מושיע שעוזר לנו בסתר. אני שמח שהגיע הרגע בו הקב"ה גרם לי להיתקל בארגז שלך ובכך גיליתי מי הוא היהודי הצדיק שכל כך עוזר לנו". סומק אדמדם עלה בלחיו של האדם המבוגר, והוא גמגם במבוכה... "סליחה... לא ידעתי... לא התכוונתי שתראה אותי. אני בסך הכל רציתי לעזור לכם וב"ה יש את לי היכולת לעשות זאת.

שליחות

"לפני שנים, בהיותי צעיר בעל משפחה עם ילדים קטנים, קרה לי בדיוק אותו מקרה. ביתי עלה באש ולא נותר לנו מאום ממנו. לעולם לא אשכח את הימים הראשונים שהגיעו לאחר מכן, את הבלבול, את חוסר האונים ובעיקר את הרגשת האובדן. הריק. את ההבנה ששנים של זכרונות הלכו ואינם, ואת ההכרה במה שלא ניתן להשיב יותר.

אבל לי אף אחד לא עזר. לא היו לי הרבה מכרים וגם מי שכן לצערי לא סייע. רעייתי ואני התחלנו את החיים מאפס. בקושי רב, בחובות עצומים, קנינו לאט לאט את כל הציוד הנדרש, לקחו חודשים רבים עד שהצלחנו להשתקם.

בסיעתא דשמיא הקב"ה עזר ותמך בנו כל אותה תקופה ובדרך לא דרך הצלחתי לפתוח עסק מניב ומצליח והפרנסה החלה לזרום בשפע.

או אז הבטחתי לעצמי, שאני אהיה זה שסייע למשפחות כאלה. אני לא אתן ליהודים יקרים לעבור את מה שאני עברתי" המשיך בדמעות, "הסיפור שלכם התגלגל לאוזניי ומיד ביקשתי מבתי לקנות כל מה שהיא חושבת שיכול לעזור למשפחה שלא נותר לה מאום, והחלטתי שמדי שבוע אני אביא לכם דברים נוספים כדי שתוכלו להשתקם בצורה טובה ומהירה."

דמעות זלגו מעיניו של אב המשפחה. הפשטות של האיש שלפניו, העדינות והענווה בקולו כשהוא מספר מה "בסך הכל" רצה לעשות. הוא חיבק אותו חיבוק חם ומעריך, והודה לו מקרב לב על תרומתו הנדיבה.

אילו אנשים יש בעולמו של הבורא, חשב לעצמו, וכמה צריך ללמוד מהם.

שהיה סוף אחר לסיפור, אבל ה' שמר עליהם ועל כך הם לא הפסיקו להודות.

ומאידך, מהר מאד הם הבינו את גודל האסון. לא נותר להם מאום מלבד הבגדים שלגופם. כל ארונות הבית על כל תכולתם, בגדים, תכשיטים, משחקים, ספרי לימוד, מחברות וילקוטים, הכל הכל עלה באש. גם אלבומי התמונות של הילדים, מסמכים חשובים, חפצים בעלי ערך סנטימנטלי שדבר לא ישווה את ערכם, את הכל אכלה האש הארורה והותירה אחריה קירות חשופים שחורים משחור.

מיום ליום התחוור להם גודל האובדן.

האם המסורה כיתתה רגליה בין הגמ"חים השונים עמ"נ ללקט פרטי לבוש עבור ילדיה. אנשים טובים מצאו להם דירה שדמי השכירות שלה לא היו גבוהים ובכך הם החלו לשקם את חייהם.

את האזור החדש הם לא הכירו, השכנים, המכולת השכונתית, הכל היה חדש עבורם. והם התחילו להתרגל למציאות בה הם לובשים פרטי לבוש יד שנייה וגרים באזור בו הכל חדש ושונה.

ביום השלישי שאחרי האסון, הם שמעו לראשונה דפיקות על דלת ביתם. משפנו לפתוח את דלת הבית, איש לא עמד מאחוריה, רק ארגז גדול מלא בכל טוב. אוכל, בגדים לכל הגילאים, צעצועים,

ספרים ואפילו תכשיטים יפים לבנות. הם נדהמו מהשפע הרב שמילא את הארגז והתאכזבו מכך שהאדם הנדיב שהניח את הארגז מבקש להישאר אלמוני והם אינם יכולים להודות לו.

שבוע נוסף חלף, ושוב, חיכה להם ארגז גדוש ומלא מאחורי דלת הבית. וכך שבוע נוסף, ועוד אחד אחריו. בכל פעם הם שמעו דפיקה אחת על הדלת ועד שהספיקו לפתוח הדופק כבר היה נעלם. הם הכניסו את המשלוחים לביתם וכל הילדים התקבצו כדי לפרק.

כל פעם ילד אחר קיבל משהו שתואם את גילו והחיוך המאושר על פניו אמר הכל.

ההורים המאושרים לא הבינו מהיכן כל הטוב הזה וכאב להם שאינם יודעים למי להכיר טובה על המשלוחים שמחזירים לילדיהם את החיוך והשמחה.

עברו חודשים מספר, הילדים החלו להתרגל לדירה החדשה, לחברים החדשים, ההורים הצליחו להשתקם ולסדר לילדיהם את כל הפריטים החסרים, אבל המשלוחים לא פסקו מלהגיע.

בוקר אחד, כאשר צעד האב לעבר בית הכנסת השכונתי לתפילת שחרית, הוא זיהה בפתח בית הכנסת ארגז זהה לאלו שהיה מקבל מדיי שבוע. הוא החליט שהוא מחכה ליד הארגז כדי לראות מיהו בעליו ולהבין האם הוא קשור למחלק הארגזים האלמוני ששימח אותם בכל פעם מחדש. לאחר דקות ספורות הגיח מבית הכנסת יהודי מבוגר, ניגש לעבר הארגז והרים אותו לכיוון היציאה.

דרך הרב מאיר כהן רבי קהילה באור יהודה חדשה יאוש שלא מדעת

אחים יקרים! צריכים לדעת שאבא בשמים לעולם לא עוזב שום יהודי בעולם, כי הוא יתברך אוהב כל יהודי ויהודי, ולכן היאוש נובע מזה שהיהודי לא יודע כמה ה' יתברך אוהב אותו וכמו שביאר הרבי מקוצק זיע"א את הסוגיא בגמרא(בבא מציעא כ"א ע"א) "יאוש שלא מדעת" שהכוונה: "יאוש בעיני מסויים נובע מחוסר דעת..."

אבא רב החובל

סיפר רבי נסים יגן זיע"א: מעשה בקבוצת ילדים, אשר שחקה על החול שבשפת הים. הם בנו ארמונות וסללו כבישים, והקימו מגדלים. לפתע קם אחד הילדים ממקומו והשקיף אל עבר הים, אל המרחבים הפתוחים. בקצה האופק הופיעה אניה גדולה, אשר החלה מתקרבת אט אט. כאשר הבחין הילד בקצה האניה, רץ בשמחה אל עבר הים. תוך שהוא מנפנף בידיו הנה והנה.

עובר אורח אשר הבחין במעשיו של הילד נגש אליו ושאל: ילד מה אתה עושה? השיב הילד: מנפנף לרב החובל! ומדוע סובר אתה שרב החובל יבחין בנפנופיך וייתייחס אליהם? הוסיף עובר האורח והקשה והילד השיב בבטחון גמור: אין לי ספק כי רב החובל יבחין וייתייחס! רב החובל הוא אדם חשוב מאוד ואינו

מתייחס לילדים משחקים! ניסה עובר האורח להסביר. אולם הילד בשלו ממשיך לנפנף, תוך כדי שהוא משיב ואומר: נכון, אבל רב החובל הוא אבא שלי!

כעת הכל היה ברור. אם רב החובל הנו אביו של הילד הוא אכן יבחין בו, שכן ודאי שהוא יחפש את בנו על החוף!

והדברים נוגעים אלינו. שהיצר הרע אומר לאדם, "אין לך סיכוי. איך תתקרב לה' יתברך? אתה סתם פשוט, מי בכלל ייתייחס אליך?" אולם צריך לדעת שכל יהודי הוא בן של ה' יתברך, לכן אין להתייאש.

אומנות האהבה הזיווג האמיתי

בין סודות הזוהר למציאות המודרנית

איפה אני אמור לחפש את אשתי?

איך אדע שהוא האחד?

מה עליי לעשות כדי להתחתן?

ברור שחייבים לעשות את

שיעורי הבית הנכונים כדי

לדעת איפה הכי נכון לחפש את

הזיווג, ואיך לזהות התאמה לחי

נישואין. אך בסביבת יומא דהילולא של

רשב"י, מחבר הזוהר הקדוש שטומן בתוכו את

סודות הבריאה, ראוי שנתבונן איך מגיע זיווגו של

אדם מאחורי הקלעים, כדי להבין מה נצרך ביותר לקרב את הזיווג האמיתי.

בזוהר (פרשת לך לך) נאמר: "בא ראה, כל נשמות העולם שהן פרי מעשיו של הקדוש

ברוך הוא, כלן אחד בסוד אחד. ועכשיו רדות לעולם, כלן נפרדות בגונים זכר ונקבה,

והן זכר ונקבה מתחברות יחד."

הקב"ה ברא את הנשמה אחת - ללא חלוקה, ורק אחרי ירידתה ניכרת הרכבתה מזכר

ונקבה. "אחר כך, כיון שיורדות, נפרדות... והקדוש ברוך הוא מזווג אותן אחר כך."

כשמגיע זמנם להתאחד שוב תחת החופה, חוזרות להיות נשמה אחת בשורשן. "הזווג

הוא נתן ולא אחר, אלא לקדוש-ברוך הוא לבדו, שהוא יודע את זווגם לחבר אותם

כראוי." הוא משתמש באין-סוף סיבות וצירופי מקרים להפגיש ביניהם! אמנם, אחרי

ההפגשה, זה תלוי בהם! האם זיכרו את עצמם ומידותיהם כדי להכיר ולקבל את החצי

השני, גם כשאנו מושלם ולא תואם בדיוק את הפנטזיות שפיתחו לעצמם? האם יש

להם את הענווה הנצרכת להשלים את תיקונם בעולם? "אשרי האיש שזוכה במעשיו

והולך בדרך האמת כדי שתתחבר נפש בנפש כמו שהיה בתחלה... שהכל תלוי במעשי

האדם אם זוכה ואם לא זוכה."

היום, כשאנחנו חשופים לסרטים, סדרות, אושיות רשת ופרסומות - אנשים שטורחים

להראות מושלמים לרגעים מול המצלמה - המשימה להיות ממוקדים ב"מה אני צריך

באמת? ומה מספיק לי?" הפכה למאתגרת. האתגר האמיתי הוא לזכך את העיניים

והלב כדי לזהות את החצי האמיתי כשהוא מגיע, ולבחור בענווה ובנתינה כדרך

לאיחוד הנשמות השלם.

החיזוק היומי מהרב יגאל כהן

ישירות אליכם לווצאפ

שלחו הודעת "צרר" למספר
058-77-36363

מדי שבת

מתוך ספרו של מרן ראש הישיבה רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל **הרב אחיה עובדיה**

הצדיק מטבריה

השבוע היתה ההילולא של רבי מאיר בעל הנס, וההילולא הזאת אינה מפורסמת כמו ההילולא של רבי שמעון בר יוחאי. רשב"י לקח את כל הפרסום, כיון שההילולא שלו קיימת כבר מאות שנים ואנשים באים מכל העולם, ובינתיים רבי מאיר נשאר בצד. רק לפני כמאה שנה החליטו חכמי טבריה לעשות לו הילולא ביום כ"ט לעומר. למה דוקא ביום כ"ט לעומר? כי זה יוצא בפסח שני וממילא אין תחנון, ואם בהילולא של רבי שמעון בר יוחאי בל"ג לעומר לא יהיה תחנון, ובהילולא של רבי מאיר יהיה תחנון - יגידו שיש כאן אפליה... אנחנו רוצים ש'יון... לכן אמרו שההילולא של רבי מאיר תהיה בכ"ט לעומר.

וכיון שזה ארבעה ימים קודם הילולת רשב"י, מרויחים גם שאנשים שהולכים למירון יעברו לפני כן בטבריה ויבואו לרבי מאיר, ויתרמו לבית המדרש של טבריה שבאותו זמן היו בה תלמידי חכמים גדולים.

"אלהא דמאיר ענני"

רבי מאיר כולו היה חסד, לכן בכ"ט לעומר שזה יום ההילולא שלו, הספירה היא "חסד שבהוד", כי הוא היה איש חסד. צריכים ללמוד מהמדות של רבי מאיר, לגמול חסדים, לוותר, לא לכעוס, לא לדבר רע. רבי מאיר גם כשנחלק עם חבריו היה מדבר בנחת, ולא מתווכח. וגם כאשר הוא התיר וחבריו אסרו - חשש לדעת חבריו (שבת דף קלד ע"א). ובזכות התכונות האלה זכה, שעד היום כל מי שיש לו צרה אומר "אלהא דמאיר ענני", ונושע מצרתו.

אנחנו צריכים ללכת בדרכיו, לא להתווכח, להקשיב לכל אחד בנחת, לגמול חסדים, וככה נוכל לסבול את הגלות הקשה הזאת ואת המריבות שיש כאן במדינה. ונזכה לגאולה שלמה במהרה בימינו, אמן.

התחזקתך מהרב

לקום על הרגליים

שלום וברכה, שמי יוסף חיים פרץ. רציתי לשתף אתכם בסיפור החזרה בתשובה שלי.

עברתי בחיים הרבה משברים וגלים והייתי בדיכאון עמוק של כמה שנים, ולא האמנתי שאפשר לצאת מהמצב שנקלעתי אליו.

ואז על ידי הספר "בחסדך בטחתי" הכרתי את הרב יגאל כהן. לא יודע מאיפה הגיע אליי הספר, ומצאתי את עצמי פותח ומתחיל לקרוא ופשוט בוכה בלי הפסקה. הדבר הכי דומננטי שהרגשתי זה שפשוט שהרב עבר את מה שאני עובר עכשיו בדיוק! והרב פשוט מדבר אליי, הוא יודע מה אני עובר אחד לאחד!

וזה נתן לי את הכוחות להבין שאם הרב עבר את מה שאני עכשיו עובר, הוא הגיע למה שהוא הגיע ברוך ה' - אז גם אני יכול לקום מהדיכאון הזה ולקום על הרגליים. ובעצם הדיכאון שהרב עבר זו נקודת המפתח שגרמה לי פשוט להרגיש תחושת הזדהות והרגשה שהרב מבין אותי ומשם התחברתי לרב. והמשכתי לקרוא עוד ספר ועוד ספר של הרב ולשמוע את הרב בשיעורים ביוטיוב.

והיום ברוך ה' קמתי על הרגליים ויש לי ב"ה שני ילדים מתוקים. ואני זוכה ללמוד תורה כל יום, וגם לחזק את הרבים בקבוצת ווצאפ שפתחתי שקיימת מעל שנה ולהרים המון חברים שהיו במצב שלי.

תודה לה' שזכינו לרב כזה בדור הלא פשוט שלנו שבאמת מבין אותנו מרים אותנו ומקרב אותנו לאבא שבשמיים. תודה רבה

התחזקתם מהרב? שלחו לנו ונפרסם בעלון < anafeamalon@gmail.com

יש • מזל • לישראל

הרב אלדד נגר
מראשי ישיבת מבקשי פניך

וכדי ליצור גמישות ולנצח העקשנות עלינו להתבונן מה האחר מרגיש כשמתעלמים ממנו, מעקרונותיו או מרצונותיו. זו בעצם תחושה שמבטלים ומוחקים לו את האישיות, אלא שלפעמים העקשן טוען שהוא עצמו לא היה נפגע מזה, "מה כבר אמרתי?" הוא טוען. וכנגד זה לימדונו חז"ל הקדושים שעלינו להיכנס לנפשו של האחר ולא לחשב מה אני הייתי מרגיש במקומו, כיון שלי יש כלים שונים ואחרים משלו מהרבה סיבות, יש אדם פחות פגיע ויותר שכלי ויש מאוד פגיע, יש אנשים שעברו דברים מסוימים בחיים ולכן הם חווים אחרת את הסיטואציה, וכדומה הבדלים רבים, ולכן עלינו להיכנס לכלים של האחר ומשם לחוות את ההתנהגות שלי אליו, ועצם זה כבר יביא לשינוי משמעותי, והכי חשוב להבין שעקשנות שלא במקום הנכון היא בעצם חולשה נטו. בהצלחה...

חודש אייר • מזל שור

חודש זה נקרא גם זיו (מלכים א' ו-א) משום שזיו חמה מתחיל להתחזק בחודש זה כשעובר האביב ובא הקיץ.

החודש מזל שור ולנולדים בו יש בו תכונות שדומות לשור, ומובא בספרים כי תכונותיו: 1. יש בו עוצמה כגבורת השור, 2. תכונת המרידה ורצון לפרוק את העול. 3. נטייה לעקשנות ולעמוד על שלו, 4. רצונות ושאיופות חזקים לדבוק במטרה אשר ייעד לעצמו. 5. בני מזל זה בדרך כלל אינם מחפשים לעשות רע לאחרים. 6. לא מרבה לכעוס כלל ולכשכעס מזדד להתרצות.

תיקון מידות לבני מזל זה - תיקון העקשנות ופיתוח אינטליגנציה רגשית: ניתן בס"ד כלים מעשיים בתחום הזוגיות. לבן/ת המזל: עליו קודם להגדיר כיעד ומטרה לפתח אינטליגנציה רגשית וגמישות לזולת.

בשבוע הבא נוסיף דוגמאות מעשיות לעבודה בתחום הזוגיות לבני מזל שור.

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לחיות
באמונה

"האח הגדול" הגרסא הרוחנית

יש מי שרואה הכל

אתן בטח מכירות את הפורמט... חיים 24/7 במקום בו מצלמות נמצאות בכל פינה, מקליטים כל מילה, רואים כל תזוזה וכל מעשה, מנווטים אותנו כמו בובה על חוט גם כשאנחנו רואים זאת, והמטרה? לא לצאת משם לפני שמגיעים לקו הסיום. גם אני משתתפת ב"אח הגדול" רק שאצלי זה יותר "האבא הגדול". "מצלמות" נמצאות בכל מקום, גם כשאף אדם לא רואה אותי, עדיין יש מישהו שצופה מהצד, רואה כל תזוזה, שומע כל מילה, יושב ורושם את כל מעשיי עד שיבוא היום בו אצטרך לתת את הדין על כל צעד וכל מילה... אפילו על כל מחשבה. עושה הכל כדי להגיע עד לקו הסיום ולזכות בפרס הנכסף - חיי נצח מושלמים.

כשהייתי חילונית, לא באמת חשבתי שלכל מילה יש כוח ומשמעות. לא ידעתי שמתקיים עולם שלם שאני רואה והוא בעצם העולם האמיתי, לא ידעתי שכל מעשה שלי וכל בחירה שלי נבחנים בקפידה ושיבוא היום בו אצטרך לתת דין וחשבון על כל רגע שלי בעולם הזה. אחד מהדברים היותר כיפיים היה להיפגש עם חברה בבית קפה ולשמוע את הרכילות החמה בזמן שאני עוברת על איסורי תורה רבים ואני בטוחה שזה שום דבר... כשהייתי פוגשת חבר ברחוב, הייתי מחבקת אותו ולא ידעתי שאני בעצם מחטיאה את עצמי ואותו שהרי אסור לו לגעת בי, לא ידעתי שאני מביאה על עצמי כ"כ הרבה עיכובים בכך שאני מחטיאה את הרבים עם הג'ינס הצמוד, לא

ידעתי את האמת, לא ידעתי שבכל רגע ורגע כל מעשיי ומילותיי נרשמים ולא משנה כמה שנים יעברו, יזכירו לי את הכל בסופו של דבר.

כשחזרתי בתשובה הרגשתי כאילו אחרי שנים ארוכות בחושך, מישהו הדליק את האור. זאת הייתה תחושה נעימה ומחבקת, כמו ילד שחוזר הביתה לאחר שנים ארוכות בגלות... אך עם זאת, האור היה גם מסנוור, אור שאי אפשר לפספס אותו, אור חזק שכל מטרתו להעיר אותך, להאיר לך את החושך הזה שהיית שרויה בו... חייתי בחושך מוחלט! חטאתי והחטאתי אחרים וחשבתי שזה שיש לי אמונה בתוכי זה מספיק. להכיר את הבורא באמת משמע להבין שביטול הרצון שלך זה הדבר ההגיוני היחיד שאת יכולה לעשות. אין דבר חזק יותר ונכון יותר מאשר מה שהשם רוצה בשבילך. כל האיסורים שקיימים בתורה אינם באו להקשות עלינו, להיפך, הם באו לעזור לנו לתקן את עצמנו ולהפיק את מירב התועלת שניתן להפיק מהחיים, מגופנו ומהווייתנו. לכל איסור יש הסבר מפורש ומדויק, עולם שלם עומד מאחוריו, את יכולה להשיג שפע עצום וגם יכולה לסגור לעצמך את כל הברזים בעזרת מעשה אחד בלבד, "הכל משמיים מלבד יראת שמיים" - אנחנו בובות על חוט שמשחקות בתיאטרון הכי מפורסם בעולם, יש מי שמניע, יש מי שמכוון ויש מי שמכיר את התסריט היטב, שהרי הוא כתב אותו... הדבר היחיד שנתון בידנו זה האם נבחר ללכת בדרכו או חלילה נמרוד בו.

את יכולה להשפיע על מהלך המחזה כולו בעזרת בחירותיך. עם מי תתחנני? כבר כתוב. כמה כסף יהיה לך? כבר כתוב. האם תהיי בריאה? כבר כתוב. האם יהיו לך ילדים וכמה? כבר כתוב. הכל כתוב... אך את יכולה להפוך את כל הקערה על פיה! את יכולה לגרום לזה שהזיווג שלך יהיה טוב יותר מזה שאמור להיות שלך שהרי כשאדם עולה

ברמה הרוחנית, כך משתנה זיווגו ומתאימים לו מישהו שראוי לו ולמקומו הרוחני וכנ"ל להיפך. אם נולדת במזל של עניות, את יכולה לשנות הכל בכך שתתני כספי מעשר, בכך שתתקני את מעשייך, בכך שתשמרי שבת, שתקפדי לא לעבור על איסור גזל, בכך שתברכי ברכת המזון בכוונה.

את יכולה להסיר מעליך גזרה של מחלה ל"ע בכך שתתני צדקה, את יכולה ליכות בשלום בית אמיתי, שהוא עונג שלא מהעולם הזה, ע"י שתתחזקי בשמירת טהרת המשפחה, שמירת נגיעה, כבוד לבעלך. נכון שהכל משמיים, אבל שהרי הכל תלוי ביראת שמיים, כל עולמך יכול להשתנות לפי בחירותיך, נכון, הניסיון והגזרה הם מהשם יתברך וזה אך ורק לטובתנו, אך אנו יכולות להימנע מזה ולחיות חיים טובים באמת אילו רק נתקרב אליו ולו במעט, נבטל את רצוננו למול רצונו, נבין שהוא אוהב אותנו כ"כ שלא משנה מה, הוא רק מחכה שנעשה תשובה והוא מיד סולח! עד כדי כך הוא אוהב אותנו!

האם נשים צריכות לברך ברכת הלבנה?

לא נהגו. (עי' גמ' סנהדרין מב ע"א, חזון עובדיה חנוכה עמ' שעא, וע"ע בשו"ת יחווה דעת ח"ד סי' י"ח, ובשו"ת יביע אומר ח"ה או"ח סי' לו).

אישה שקמה באמצע הלילה להכין בקבוק לתינוק, האם צריכה ליטול ידיים קודם?

אם בדעתה לחזור לישון, אין צריכה ליטול ידיים.

(אשל אברהם סי' ד הביא בשם חמיו ה'נטע שעשועים', שו"ת תורת יקותיאל רוזנברג סי' א, הלכה ברורה שם סעיף מה, שו"ת אוצרות יוסף ח"א סי' ז).

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

**לאשת
חיל** | נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

אל תיקח לי את האמונה

שאלו את הרב עמרמי שליט"א איך לקיים את מה שהוא כל הזמן אומר, איך להוריד למעשה את האמירה שהקב"ה הוא זה שעושה הכול ואין שום טבע?

הרי כל מה שקורה בחיינו הוא מדויק ומדוקדק וגם מה שלא הולך כפי שרצינו וציפינו הוא בדיוק בשבילנו. ברגע של קושי, קל או כבד, ברגע שהילד שופך שוקו שניה לפני הציאה מהבית בבוקר, או ברגע שמתקשים במציאת השידוך לילדה.. והכל נראה כל כך סוגר ולא אפשרי.. אז - איך זוכרים, איך מורידים למעשה שהקב"ה הוא אבא רחמן וכל מה שהוא עושה זה טוב?

איד מזכירים לעצמנו שהקושי עכשיו הוא זה שפודה אותנו מדברים

גרועים יותר, ומה שלא מסתדר בעיניים שלנו זה החסד הכי גדול שיכול להיות לנו. איך לא שוכחים?

הרב ענה על כך כי אדם שלא מדבר עם השם לא יכול להגיע למדרגה הזו, מה זאת אומרת? הדיבור עם השם זה הקשר הבסיסי והיומיומי שלנו עם בורא עולם והוא גורם להכניס אמונה ביומיום. זה נותן כוח ברגעי הקושי והניסיון.

ויותר מכך - הרב אמר להגיד (בקול): "אבא, אל תיקח לי את האמונה", באותו רגע, בקושי, במשבר, בילד שעושה בלגן ולא מסתדר בשום ישיבה, בילדה עם הניסיונות בצניעות, בקושי בהבאת ילדים לעולם, או במעבר דירה.. בכל דבר, קטן כגדול - "אבא! אל תיקח לי את האמונה!" שהכול ממך... והכל לטובתי... ומה שקורה הוא הרבה יותר טוב ממה שבאמת מגיע לי.. תן לי את האמונה הזו. אל תיקח לי אותה. אני יודעת שאתה מסתתר בטבע.. אבל תן לי לראות מעבר, אל תיקח לי את זה.

ובוודאי שמי שמדברת עם בורא עולם בצורה הזו, קודם כל מזכירה לעצמה את האמת בזמן הניסיון ונותנת לעצמה כוחות להיזכר באמת של הקב"ה גם כשהוא מסתתר.. ובוודאי שהשם רואה את זה ושמח, בכך הושגה מטרת הניסיון - גילוי ההסתרה, ואז הקב"ה כבר לא חפץ בקושי ויעביר אותו ממך, כי את כבר יודעת ממי כל דבר מגיע.

שבת שלום!

תאריך | מזכרת הרבים
ארץ | תאריך גולן

האור שלא כבה

הנה הגענו לשבת קודש, עטופים בריח המדורות הרוחניות של ל"ג בעומר, יום הילולתו של ר' שמעון בר יוחאי.

ר' שמעון היה תנא אלוקי וקדוש, הוריד לנו את הזוהר - את סודות התורה, תיקן תיקונים גדולים והוריד לעולם אור שלא היה כמותו.

תראו לי עוד אדם ש2,000 שנה אחרי הפטירה שלו, אלפים ורבבות מדי יום מגיעים לפקוד את ציונו הקדוש ולהתפלל לישועות בזכותו! אין עוד דבר כזה בכל העולם.

מדוע? כי כל גדולתו של ר' שמעון בר יוחאי הייתה התורה שלו. בפיט שכתב עליו הבן איש חי אנחנו אומרות: "תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדינו - אדוננו בר יוחאי!"

התורה שלו, זו שלמד והתאמץ קשה עבורה במשך 13 שנה בהיותו במערה, היא המגן ומליצת היושר שלנו.

סיפור שאני מאוד אוהבת, הוא על אישה מצידון שהגיעה בפני ר' שמעון בר יוחאי וסיפרה לו יחד עם בעלה כי לא זכו לילדים והם כבר נשואים 10 שנים וצריכים הם להיפרד. ייעץ להם הצדיק לעשות "מסיבת גירושין". אמר להם: "כשם שהתחתנתם בשמחה גדולה ובמשתה ופאר, כך גם תסיימו את הנישואין". לא כל כך הבינו הזוג, אבל עשו כדבר ר' שמעון. במהלך אותה "מסיבת גירושין", הבעל השתכר מעט ואמר לאשתו: "לכי הביתה וקחי את הדבר הכי יקר ערך שתמצאי אל בית אביך" ונרדם מתוך שכרותו.

מה עשתה האישה? ציוותה על המשרתים שיעזרו לה, לקחו את הבעל לבית אביה והשכיבוהו שם.

כשהתעורר בבוקר, לא הבין מה הוא עושה שם... שאל את האישה: "מה אני עושה כאן?" ענתה לו האישה: "אמרתי לי לקחת את הדבר הכי יקר שיש לי בבית לבית אבי, ואתה הדבר הכי יקר לי בעלי, אז לקחתי אותך".

חזרו לר' שמעון שניהם, אוהבים ולא רוצים להתגרש.

ברך אותם ר' שמעון ונפקדו בבנים...

מה כוחו וגדולתו של הצדיק לפעול ישועות בעבור עם ישראל!

עוטיפים כל תינוק ברוך!

מחסן חלוקה למצרכים ומוצרי תינוקות
מספק חבילות סיוע לתינוקות ממשפחות נזקקות

* ניתן לתרום גם מוצרי החתלה, לולים, עריסות וכו'

זה תלוי רק בכם **לפרטים > 03-6225225**

בשביל הנוער

הפגישה... אבל שכנעתי אותו שישמע אותי עוד 3 דק', הוא נעתר...

המשכתי: האם לאהוב אותו זה מספיק? לא! ממשיכה התורה: "פמוך" - כלומר, צריך לאהוב אותו הרבה יותר ממה שחשבת עד היום...

מסיימת התורה: "אני ה'!" כצפוי, הוא מיד עמד על רגליו וגער בי בקול: איך אתה אומר דבר כזה? הרי רק בורא עולם ואני יודעים כמה פעמים כמעט קפצתי מהחלון הזה (קומה מי יודע כמה...), אז איך אתה רוצה שאהוב אותי? ועוד "פמוך"? קודם תשכנע אותי לא לחסל אותי, מאיפה הגיע לך האומץ הזה לבקש ממני לאהוב אותי? - רתח עליי בזעם.

אמרתי לו תשב, שתה כוס מים, תשמע סיפור, ותרגע: רש"י הקדוש מפרש את הפסוק "אין צור פאלקינו" - אין צייר כמו בורא עולם!

וכדי להבין מה רש"י רומז בזה הפירוש, אספר לך סיפור: היה מלך שרצה למנות צייר לממלכה המפוארת שלו, ולכן הציע תחרות עולמית שהזוכה במקום הראשון, יזכה להיות הצייר הלאומי של הממלכה.

2 ציירים מוכשרים הגיעו לגמר הנחשק בפני השופטים, הצייר הראשון פתח את הוילון והתגלה ציור שובה לב של בוסתן מלא בעצים חיים, ו"על המזל" של הצייר הגיעה ציפור יונק דבש ובאה למצוץ דבש מהפרח בציור שהיה נראה כ"אמיתי"...

הצייר השני הרגיש חוסר נעימות וביקש לא לקום לפתוח את הוילון... אך המלך הבחין בחוסר נעימותו וקם בעצמו לפתוח את הוילון ואז התרחש הלא צפוי: המלך מנסה לפתוח את הוילון ולא מצליח! מתברר שהציור היה נראה כל כך אמיתי ומוחשי עד כדי כך שהמלך ככבודו ובעצמו טעה וחשב את הוילון לאמיתי...

הסתובב המלך לכיון הקהל ומבלי לחכות להכרעת השופטים הכריע הוא בעצמו ואמר: הצייר הראשון אמנם מוכשר ואף הצליח להטעות בעל חיים, אך הצייר השני התעלה עליו בכמה רמות, מאחר שהצליח להטעות בציורו הנפלא בן אנוש כמוני וכמוכם, ולכן הוא ראוי להיות הצייר המלכותי הלאומי!!!

אמרתי לידידי האמריקאי הנעקץ: תדע לך שכשהתורה ציוותה לאהוב כל יהודי לא הכוונה לאשר את לחבר שלך, אלא לאדם שלא כל כך מסתדר לך איתו, וכמובן שבבורא עולם לא יצווה אותך לעשות דבר שאינו ביכולת שלך, לכן בסוף הפסוק בורא עולם הוסיף שתי מילים קריטיות "אני ה'!" - תדע לך שאין סביבך מציאות מוחשית כמו שנראה לך, אלא כל מה שקורה סביבך זה "אני ה'!" שמצייר לך ציורים ומנסה אותך בנסיגות (שכולם יעלמו אחרי שתעבור אותם בהצלחה) וכל זאת כדי לרומם אותך בעולם הזה, ולנצח נצחים בעולם הבא!

מיליון דולר בהקפה, וכמובן שעד היום לא חזרו...

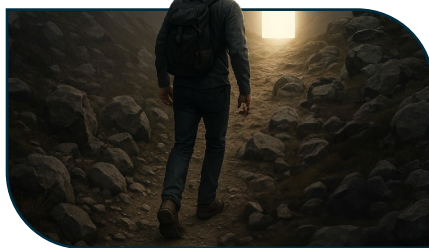
הוא התרסק ממש, ולמזלו הקהילה שלו תמכה בו מאוד, אך עדיין זה ממש בלתי נסבל להפסיד את כל הכסף שיש לך בחיים, ולכן הוא היה במצב נפשי לא טוב בכלל.

באותה תקופה, כאילו לא מספיק מה שקרה לו, אחד מבני הקהילה טען בפניו לחוב של 200 אלף דולר, וביקש שישלם לו אותם לאלתר (החוב אמיתי) והוא ניצל את ההזדמנות כדי לרסק אותו לגמרי, מאחר שהוא מתחרה גדול שלו, וכך כל יום היה מנסה ללכלך עליו שהוא המציא את העקיצה עם הרוסים והוא העוקץ האמיתי שעשה לכולם תרגיל.

מאז עברו כמה שנים ובס"ד הוא החזיר את החובות והשתקם, אך הוא ממש לא מוכן לסלוח בשום פנים ואופן לאותו מתחרה שהתעלק עליו דווקא בזמן המשבר, והוא שאל אותי בדמעות בעיניים איך אפשר לסלוח לאדם כזה???

אמרתי לו שהתשובה נמצאת בפרשת קדושים! תראה לי - הוא ביקש בנחרצות.

פתחתי לו את החומש והקראתי

לו את ציווי ה': "לא תשנא את אחיך בלבבך" - כלומר, אם יהודי צייר אותך או הזיק לך, אסור לך לשנוא אותו... האם זה מספיק? לא!

אומרת התורה: "לא תקם" - כלומר אם יש לך הזדמנות להחזיר לו מנה אחת אפיים על מה שהוא עשה לך, הקב"ה לא מסכים!... האם זה מספיק? לא!

התורה ממשיכה "ולא תטר" - כלומר, אם נגמר לו החלב בבוקר והוא בא אליך לבקש כוס חלב, אסור לך לומר לו אתן לך בשמחה חלב ולא אתנהג אתך כפי שהתנהגת איתי אתמול... האם זה מספיק? לא!

התורה ממשיכה "ואהבת לרעך" - כלומר, אתה חייב לאהוב אותו... כאן הוא כבר רצה לפוצץ את

חזק
לנוער

הרב דוד פרץ
ראש "מרכז
התחברות" ר"ג

עונג שבת

לפני כשנה הייתה לי פגישה בגורד שחקים בלב מנהטן, ומשיחה זו יצא ממני יסוד שנהפך להרצאה...

ישב מולי יהודי דתי בשנות החמישים לחיי שסיפר לי על כך ששני רוסים באו לעשות איתו עסקים וקנו ממנו יהלומים בשווי של 100 אלף דולר.

ידוע בענף היהלומים שלוקחים סחורה בהקפה כדי להראות אותה לעוד סוחרים במחיר יותר גבוה, ותוך כמה חודשים הקונה משלם את הכסף, המוכר מחזיר את הנייר, והכל בא על מקומו בשלום.

כך הרוסים עשו איתו במשך כמה שנים, קנו במיליון, בשלוש מיליון, והוא גרף רווחים נאים בעקבותיהם של אנשי העסקים הרוסים האלמוניים...

לאחר כשנתיים, לאחר שהרוסים קנו והוכיחו שהם נאמנים על ידי כך ששילמו בזמן, הם לקחו ממנו סחורה על סך 7

הנוער שואל

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" *2381

האם חייב לסגור את
הדלת של השירותים
בזמן שמתפנים?

כן. ואם אין אור בשירותים והוא חשוך, מותר להשאיר קצת פתוח כדי שיכנס אור.

האם מותר לדבר בטלפון בשירותים?

אסור לדבר בשירותים. ורק אם יש לו טלפון ואם הוא לא יענה הוא יפסיד כסף מותר לענות, אבל גם אז צריך לקצר את השיחה כמה שאפשר. ולכתוב הודעה מותר בכל מקרה.

האם מותר להיכנס לשירותים
עם סידור קטן בכיס?

לכתחילה לא יכנס לשירותים עם סידור בכיס, ואם אין לו מקום אחר להניח את הספר, והוא חושש שאם יניחו בחוץ יקחו לו את הספר, מותר להיכנס עם הספר לשירותים וישתדל לכסות אותו בשקית ניילון וכדו'.

שכחתי לברך אשר יצר ונזכרתי אחרי שעה,
עד כמה זמן אני יכול עדיין לברך אשר יצר?

אם לא עברו 72 דקות, וגם אתה לא צריך להתפנות שוב, אפשר עדיין לברך. אבל אם עברו 72 דקות, או אפילו אם לא עברו אבל אתה כבר מרגיש צורך שוב להתפנות, אין לברך אשר יצר, אלא תתפנה ולאחר מכן תברך ברכה אחת ותכוון לפטור גם את הפעם הראשונה.

סקה

יודעים את התשובה?

שלחו לנו לכתובת המייל
ואולי תזכו בפרס

anafeamalon@gmail.com

נראה אותך!

מה נכתב קודם: תלמוד בבלי
או תלמוד ירושלמי?

פינת הילדים

פרשת שבוע אילרם

פרשת אמור

פרשת אמור מספרת לנו על הכהנים, על החגים המיוחדים שלנו, ועל המנורה שהייתה בבית המקדש שהאירה תמיד.

אחד הדברים החשובים בפרשה הוא שה' מצווה להדליק את המנורה בבית המקדש כל יום. "להעלות נר תמיד" - שהאור יהיה דולק תמיד. למה זה כל כך חשוב?

האור הוא סימן לדברים טובים - לתורה, למצוות ולמעשים טובים שאנחנו

עושים. כמו שהמנורה האירה את בית המקדש, כך ה' רוצה שנאיר את העולם שלנו במעשים טובים.

הפרשה גם מספרת לנו על כל החגים המיוחדים שלנו - פסח, שבועות, ראש השנה, יום כיפור וסוכות. בכל חג אנחנו חוגגים בגלל סיבה אחרת ולומדים ממנו משהו חשוב. למשל, בסוכות אנחנו יוצאים מהבית הנח שלנו לסוכה כדי להיזכר בענני הכבוד שה' שומר עלינו בכל מקום. בפסח אנחנו זוכרים שה' הוציא אותנו ממצרים והפך אותנו לעם מיוחד.

בפרשה יש גם את המצווה של ספירת העומר - לספור 49 ימים מפסח עד שבועות. זה מלמד אותנו שכל יום הוא חשוב, ושנחנו יכולים להשתפר בכל יום.

עוד דבר חשוב שאנחנו לומדים מהפרשה הוא שצריך להיזהר במילים שאנחנו אומרים. בסוף הפרשה מסופר על איש שדיבר לא יפה על ה', וזה מלמד אותנו כמה חשוב לשמור על הפה שלנו ולדבר רק דברים טובים.

מה ה' רוצה מאיתנו? ה' רוצה שנהיה

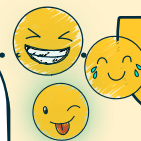
המנורה - שנאיר את העולם באור של שמחה וטוב לב. שנחגוג את החגים ונלמד מהם איך להיות ילדים טובים יותר. שנזכור שכל יום הוא הזדמנות לגדול ולהשתפר, ושנשמור על הדיבור שלנו שיהיה נעים ומכבד.

כשאנחנו עושים את כל הדברים האלה, אנחנו עוזרים להאיר את העולם באור התורה, בדיוק כמו המנורה שהאירה בבית המקדש.

רב
שמקבל
כאפה
הוא צדיק
נסתר?

עבדתי בתור מלצר במסעדה
והגיע איש אחד,
אז שאלתי אם הוא צריך שולחן לאחד.
הוא אמר לי: לא, אשתי באה גם!
שאלתי אותו אם היא יודעת לשחות
חח הוא לא צחק ופטרתי.

מצחיק מאד...
אמיר
מויאל

למה לא קוראים לכתב
ברייל בעברית, עוורית

מצאו 10 הצל'ים

מהלך

הפסוק למסע צפירה

**יודעים את התשובה
שלחו לנו במייל**
anafeamalon@gmail.com

כתב ספרים חשובים בהלכה והקים את ישיבת חכמי לובלין המפורסמת בבני ברק.

אלפי תלמידים ורבנים שתו בצמא את דבריו, והוא היה לאחד ממורי ההוראה החשובים ביותר בדור האחרון.

סרקו את הקוד וצפו
בסיפורי צדיקים
בעריכת AI חדשנית
<<<

כך, בזכות החלטה אמיצה אחת של נערה טהורה, זכה עם ישראל כולו לאור גדול - הרב ואזנר, שהאיר את עיני ישראל בתורתו ובפסיקותיו...

סיפורי צדיקים

הרב ואזנר

בעיר וילנה המושלגת, חיה נערה צעירה ושמה רחל. רחל הייתה ידועה בקול השירה המיוחד שלה.

יום אחד, נקישה נשמעה בדלת ביתה - שליח הגיע עם מכתב מהאופרה המפורסמת של וילנה.

הייתה זו הצעה מיוחדת במינה: לשיר על במת האופרה הגדולה, להתפרסם ולזכות בעושר ובתהילה

ההחלטה הייתה קשה:

מצד אחד, חלום שיכול היה להתגשם.

ומצד שני, כנערה

יהודייה, היא ידעה שהדבר אינו תואם את ערכי הצניעות והיהדות.

אביה, יהודי ירא שמיים, החליט לפנות לעצת הרבי הקדוש מקופשינץ.

הרבי, בחוכמתו העמוקה, ביקש לשוחח עם רחל,

כששאל אותה מדוע היא רוצה לשיר באופרה, סיפרה רחל על רצונה להתפרסם ולהצליח.

חשב הרבי ואמר: "אם תוותרו על חלום האופרה, תזכי לבן צדיק שיאיר את עיני ישראל ושמו יהיה מפורסם בעולם כולו,

זה יהיה הכבוד האמיתי שכל בת ישראל מייחלת לו"

רחל, באמונתה הטהורה, קיבלה את דברי הרבי וויתרה על ההזדמנות המפתה.

ואכן, ברכתו של הרבי התקיימה במלואה - היא זכתה לבן צדיק ומיוחד:

הרב שמואל הלוי ואזנר זצ"ל, שהפך לאחד מגדולי הפוסקים בדורנו.

הרב ואזנר נודע בגדלותו העצומה בתורה, בחוכמתו המופלאה ובהנהגתו הרחנת.

נפלאות הבריאה

שמואל
קורייב

הדובים

וגם לא אוכלים כלל! גופם נכנס למצב של חיסכון מופלא באנרגיה.

דובה נקבה יולדת את גוריה בזמן שהיא בתרדמת חורף! כשהם נולדים, הם קטנטנים ושוקלים פחות מחצי קילוגרם.

הלשון של הדוב חזקה במיוחד, והיא יכולה לקרוע בקלות קליפות עבות של עצים כדי להגיע לדבש או לנמלים שבתוך הגזע.

לדובים יש חוש ריח עוצמתי, והם מסוגלים להריח מזון ממרחק של יותר מ-20 קילומטרים!

דובים אוהבים פירות יער, דגים ודבש, אבל יש כאלה שאוכלים גם עלים, שורשים ואפילו חרקים!

במהלך חודשי הקיץ, דוב מסוגל לאכול יותר מ-60 קילוגרמים של מזון ביום אחד, כדי לאגור שומן לחורף.

פרוותו של הדוב אינה רק מחממת, אלא גם דוחה מים - מה שמאפשר לו להישאר יבש גם בגשם חזק שיורד עליו.

גור דובים נשאר עם אימו במשך 3 שנים כדי ללמוד ממנה איך לשרוד באיטני הטבע.

איזו חכמה נפלאה טמונה בבריאה! הדובים הם עוד דוגמה לעוצמתו של הבורא יתברך, שברא כל יצור עם יכולות מופלאות שמתאימות לו בדיוק. נתבונן בעולם שסביבנו ונלמד להכיר ולהעריך את

נפלאות הבריאה!

שבת שלום לכולם!

סרקו את הקוד וצפו
בסרטונים מרתקים
בערוץ היוטיוב שלנו
<<<

נקדים ונאמר כי ישנם 8 סוגי דובים עיקריים בעולם - שכוללים את הדוב השחור האמריקאי, הדוב החום, דוב הקוטב, דוב הפנדה האהוב, הדוב הגריזלי ועוד. כל סוג דוב חי באזורים שונים ועם מאפיינים מיוחדים שמתאימים לסביבה שבה הוא נמצא. לדוגמה, דוב הקוטב חי באזורי הקוטב הצפוני וכולו מותאם לקור, בעוד שהדוב החום נפוץ גם בצפון אמריקה וגם באירופה.

- דוב יכול לרוץ במהירות של 42 קילומטרים בשעה - זה יותר מהר מרצים אולימפיים מקצועיים.
- למרות גודלו העצום, דוב מסוגל לשחות קילומטרים רבים מבלי להתעייף, בזכות שכבת השומן ששומרת עליו צף במים.
- טביעות הרגליים של הדובים שונות זו מזו, ממש כמו טביעות האצבעות של בני האדם.
- דוב מסוגל לעמוד על שתי רגליו האחוריות במשך זמן רב, והוא עושה זאת כדי לראות למרחק או כדי להפחיד את אויביו.
- כשהחורף מגיע, דובים נכנסים לתרדמת חורף מיוחדת שנמשכת חודשים ארוכים, ובה הם כמעט שלא נושמים

"שאל את הרב"

יש לכם שאלה בהלכה?
מחפשים ייעוץ רבני או הכוונה?

בית ההוראה בראשות
הרב נריה ברבי ובנשיאות
הרב יגאל כהן

עכשיו זה פשוט וקל < חייגו *2381

שיעורים מחזקים בשידור חי

בערוץ היוטיוב ענפים

שלישי
21:45

השיעור המרכזי לחיים מאושרים
מדרשת ענפים / רחבעם זאבי 2
פתח תקווה / לנשים וגברים בהפרדה

ראשון ורביעי
19:45

הלכה ואמונה
מדרשת פסגות / גליס 37,
פתח תקווה
גברים בלבד

ענפים

אמונה.
חטיבציה.
זוגיות.

עם הרב יגאל כהן!

אל תפספסו
<<<<<

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: עוז כהן | עריכה לשונית: תהילה עובדיה | הפצה: ישראל ונטלי בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו << 03-8000770

לרפואה שלימה
חיים בן שושנה רחל

לרפואה שלימה
מנחם בן בלומה איידל

לרפואה שלימה
נטלי בת סימה

להצלחת
דוד יוסף בן יהודית

לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה